

007 James Bond

och sean comery

som mytiska

HJÄLTAR

Åke Sjöberg

E.P.E-Zine 2. 2022

INLEDNING

i Detta häfte frågar jag, hur fungerade myter i arkaiska samhällen, och kan vissa delar av dessa mytiska processer ha levt kvar i dag?

Samt om det nu skulle vara så att vi även idag har vissa arkaiska tankeprocesser, skulle då James Bond 007, i Sean Connerys skepnad kunna fungera som en mytisk hjälte, och vad förmedlar oss då denna mytiske hjälte, och hur påverkar detta oss ?...

Till min hjälp har jag klippt ut delar av Ronny Ambjörnssons bok mansmyter, ur båda den första och den andra omarbetade upplagan, då stora delar av James Bond kapitlet förändrats i 2:a. Vidare Veronika Bäckmans Essä: I manlighetens hemliga tjänst, som jag klippte ut några bitar ur. Jag är mycket tacksam till er båda som skrivit så bra.

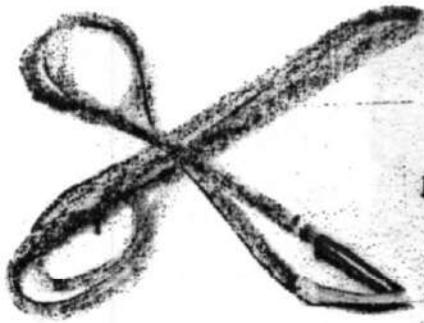
DETTA HÄFTE HAR INGEN STRUKTUR.

Istället kommer tillsynes dialoger mellan klipp och min text istället visa sig vara två olika monologer, i vilket ingen av sidorna har riktigt någon kontroll över vad detta handlar om, eftersom det mer än en uttömmande essä istället är en trevande början, ett ihopsamlade av fragment som ~~en~~ efter vidare ~~ppp~~ processering och forskning av ämnet myter, historieberättande (storytelling) som undermedveten PR, som suggestion, som socialisering och normalisering. Ni håller i en skrap-book, som sopar ihop fragment från mytologi/myt-forskning och genus-vetenskap, och lägger några fina bilder högst upp så collage-tårtan.

Psykoanalys försöker förstå psyken.

Mytologi forskning försöker förstå samhällens gemensamma omedvetna grundpelare.

James Bond försöker förstå att han är en figur som bara finns i filmer men lyckas hela tiden smita ut ur filmvärden och

manlighetmytens hemliga tjänst

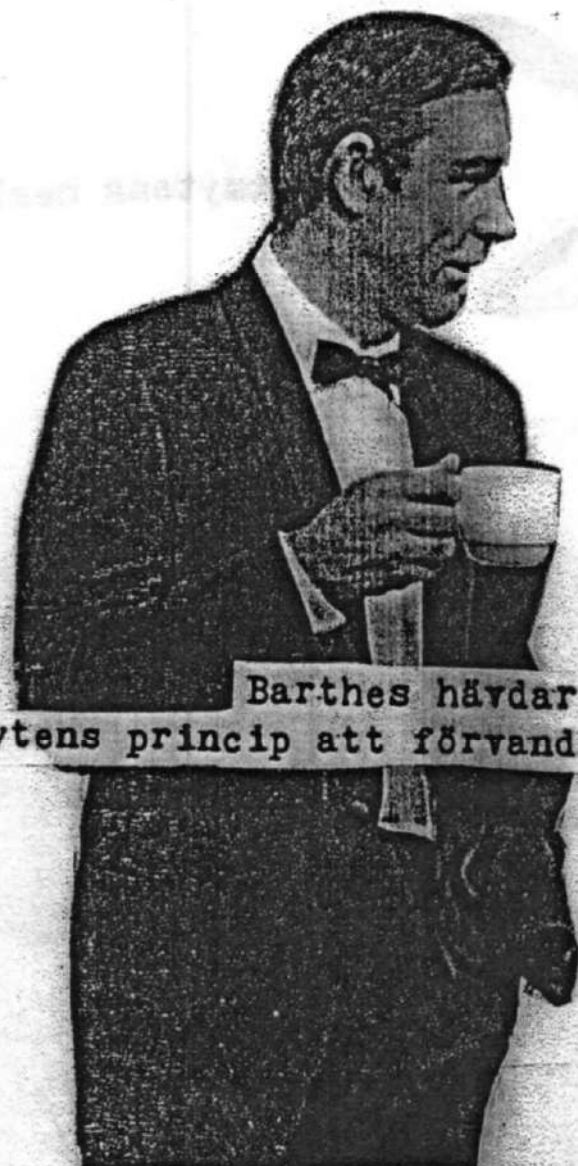
Veronika
Bäckman

I boken *Mytologier* hävdar Barthes att myten är ett kommunikationssystem som befinner sig på metaspråkets nivå och jobbar med att göra om betydelser i detta språk till "sanning"

Vidare menar Barthes att myten uppstår ur historiska grunder och relativt snabbt antar formen av sanning trots att myten endast är ett värde som inte bekräftas. Anledningen till att myter uppfattas som just sanning är att man antar dem uppkomma ur själva sakernas "natur" istället för att se till deras historiska bakgrund. 3

Barthes hävdar att det rentav ligger i mytens princip att förvandla historia till natur.

Enligt sexologen Thomas Laqueur verkar det exempelvis som att uppfattningen om könsskillnader alltid baserats på vad som passar bäst in i det samhällsklimat som råder. Dock har det alltid hävdats att dessa könsskillnader beror på faktiska biologiska skillnader, man har alltså gjort om sociala konstruktioner till naturlighet och vetenskaplig fakta.

Bäckman gör en strålande disektion av myten James Bond, samt förklarar Roland Barthes beskrivning av myten och hur den samlar in, och på ett sätt komprimerar in nya saker i ett mytiskt objekt eller koncept. Vidare beskriver Bäckman hur "mannen" kan fungera i ett mytiskt system, på det vis det beskrivs av Barthes. För att ~~vi~~ kunna förstå och återge denna teori har jag läst både den Svenska och den Engelsk översättningen av Mytologier . på sidan 111 i den engelska står det följande: semiology postulates a relation between two terms, a signifier and a signified signifier and a signified... three different terms... and the sign. på svenska: sid 205. ~~betecknade~~ betecknande, betecknade och tecknet, (även i andra böcker kallade signifikanten, signifiken och tecknet) tex i äldre översättningar av Lacans texter.

Barthes ger exemplet om en person som känner en passionerad kärlek till en annan person, och därför har köpt en bukett röda rosor. Vi kan tänka oss en sen ur en gammal film ~~en~~ hur blomköparen ringer ~~en~~ på dörren hos sin nya kärlek, denna scen i filmen skulle då kunna sägas vara ett tecken , för passionerade

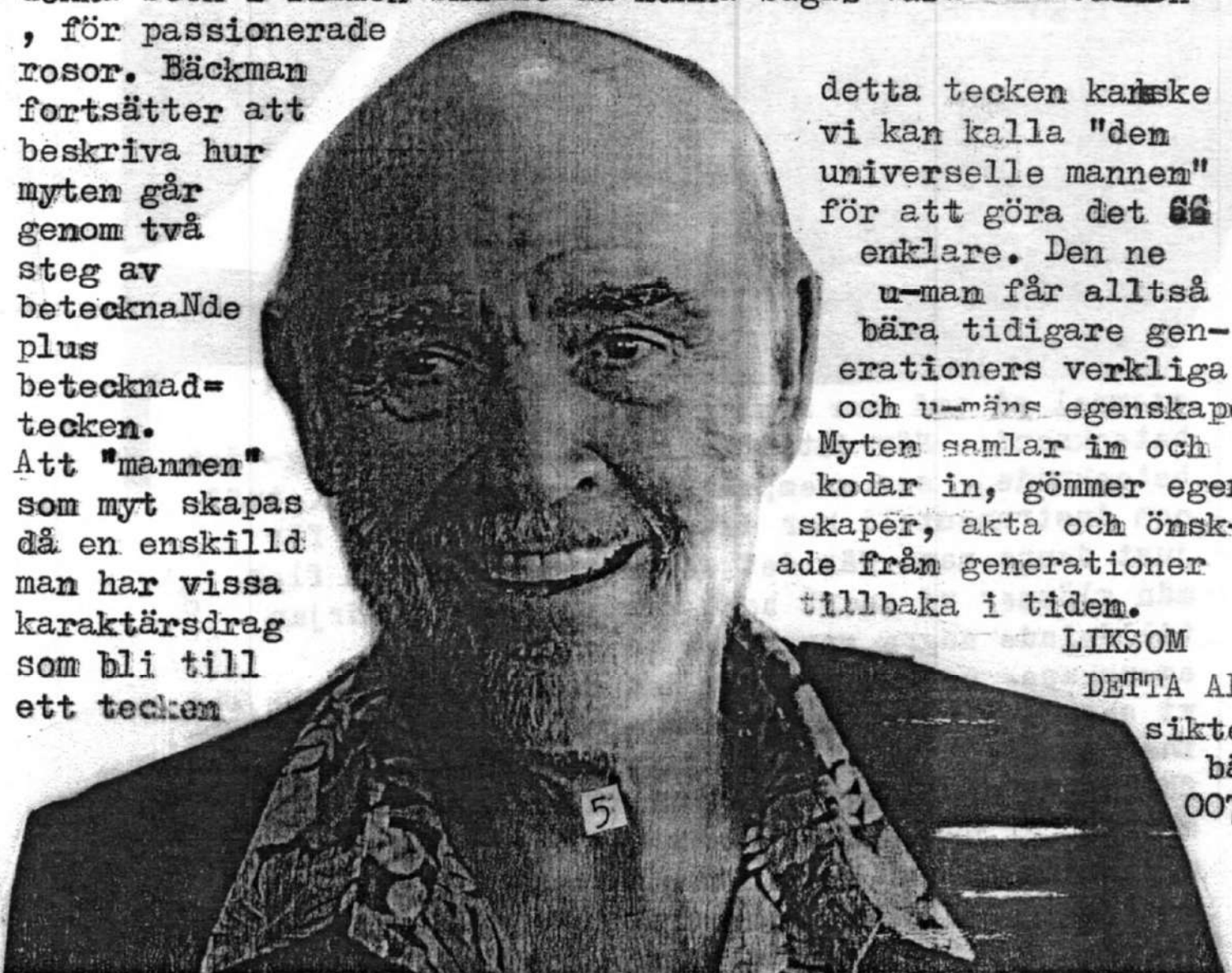
rosor. Bäckman fortsätter att beskriva hur myten går genom två steg av betecknande plus betecknad= tecken.

Att "mannen" som myt skapas då en enskild man har vissa karaktärsdrag som bli till ett tecken

detta tecken kanske vi kan kalla "den universelle mannen" för att göra det ~~en~~ enklare. Den ne u-man får alltså bära tidigare generationers verkliga och u-mäns egenskaper. Myten samlar in och kodar in, gömmer egenskaper, akta och önskade från generationer tillbaka i tiden.

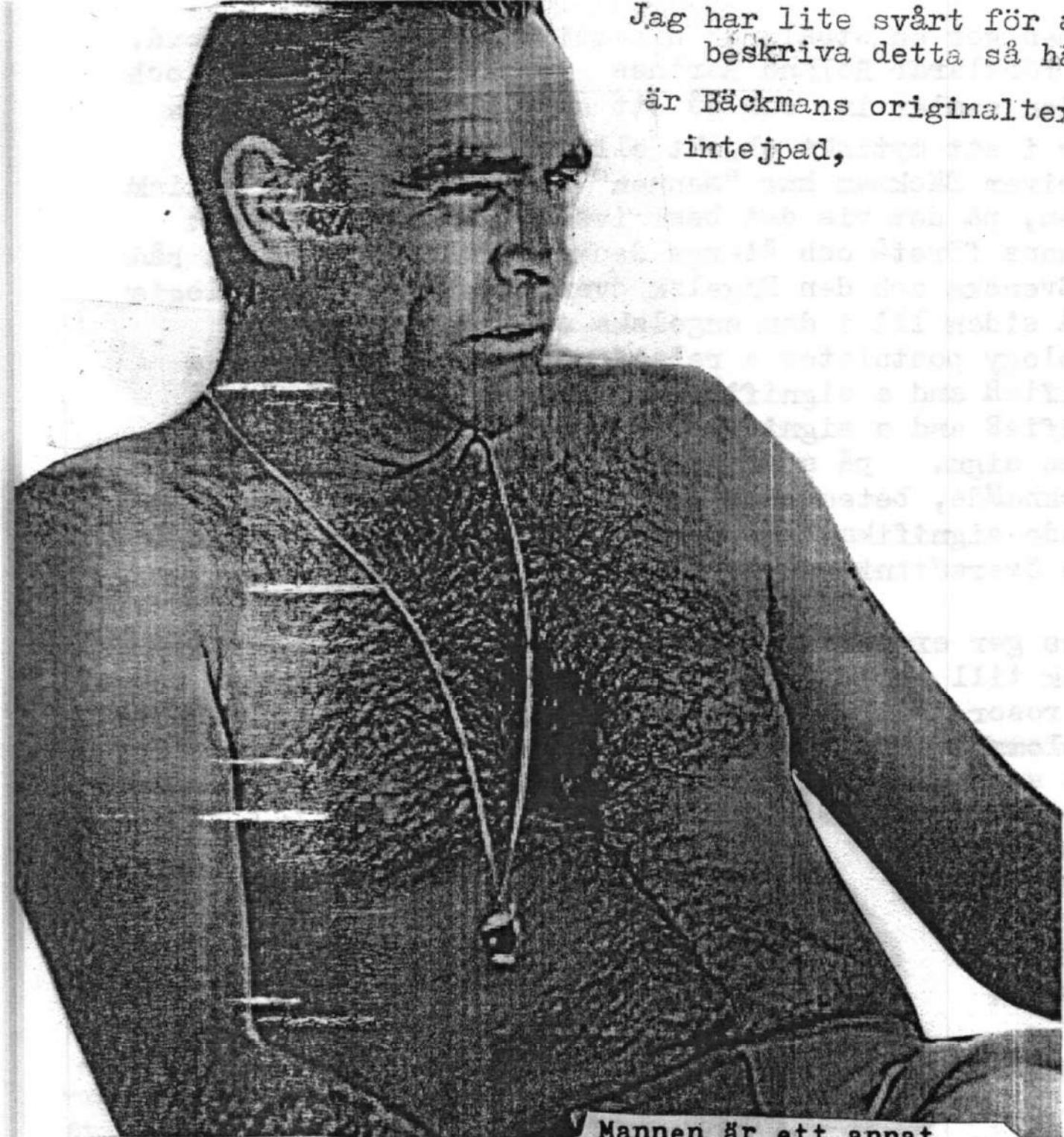
LIKSOM

DETTA AN-
sikte
bär
007.

Jag har lite svårt för att
beskriva detta så här
är Bäckmans originaltext
intejpad,

Mannen är ett annat
exempel på vad man skulle kunna kalla det
betecknande. När detta fylls med karaktärsdrag- det
betecknade - som exempelvis temperamentsfull, tuff
och instrumentell har det blivit ett tecken för
just denna man. När det sedan appliceras på fler
män glömmmer vi snart bort varför vi från början
tilldelade några specifika män just dessa
egenskaper och applicerar det istället på varje man
vi ser. Att vara temperamentsfull, tuff och
instrumentell blir inte längre unika karaktärsdrag
för några specifika män utan vi uppfattar det som
att det är naturligt. De är med och skapar myten om
manlighet. Detta kan alltså vara förklaringen till
varför jag i inledningen reagerade på karaktärsdrag
som mer eller mindre avvikande.

en fråga
å en fråga, hur hon relaterade ~~z~~ sin praktik och teori
ring historieberättande som en politisk aktivistisk metod
ill Roland Barthes syn på Mytologi och myter svarade
onna Haraway att hon ansåg att konceptet med det betecknande
ch det betecknade var för binärt, för hennes smak.

I want to ask you about the way
that you use words like myth and mythology, because I
noticed them cropping up across across your works, and
across your books. ~~um~~ And on the one hand I see a
relationship in the use of these words, to the way that
a cultural semiotician like Roland Barthes would
understand myth, as a particular narrative organization
of signs, a kind of a "worlding device", but on the other
hand I see you making very productive use of actual
figures of world mythology. So I wonder if you could
perhaps talk a little bit about how these concepts of
myth and mythology relate to the practice of something
like speculative fabulation for you. Yes I tend not to
use the word or concept myth because of its
association with the kind of semiotics of Roland and
the separation of the signifier and the signified, I
think of that as a binary philosophical system, that's
a reductive way to put it. I prefer to speak in terms
of stories, and objects of different kinds. I talk a lot
about storytelling and fabulation, fiction and fact
both. So I talk in terms of stories and objects ~~of many~~
in many layers of situated space and time, and I tend
not to speak about mythologies so much as about

stories. I speak more about "stories that matter", and the
things, the material semiotic things, ~~um that~~ that they
are about, and also in so far as I draw from scholarly
traditions of semiotics, and they do, I draw from isabel
Stengers, a french feminist philosopher, of whithead.
and many other things, and also, as she does, from ~~um~~
~~purse~~ Charles Purse, an american semiotician ~~who was~~
really ~~um~~ very different from the

NAME

NAME

(FIFTY MINUTS)

french tradition associated with Roland Barthes

And how does Donna Haraway analyse a "Myth", even when she does not call it a myth? To give an example of that I would like to use an older video essay she made in 1987, the page before was from a Qanda after a lecture she held during the Covid pandemic ca 2020-2021.

In her 1987 video essay we could say that she analyses the myth of "Nature" ~~even again~~ in the beginning she says

First I'd like to explain the principle that I use in looking at the production of modern culture. Seems to me the cultural critic is faced by a world that looks very much like tangled balls of yarn. And that one way to approach the situation is to pull on a thread, and begin to untangle the ball of meanings, and begin to trace, through one thread, and then another, what gets to count as Nature, for whom, and when, and how much it costs, to produce nature at a particular moment in history, for a particular group of people.

As she is playing with two large balls of yarn, and in the end ones again she takes up the balls of yarn, after stating that we can't just do a simple reversal, 'it doesn't work' she says.

So what I think we end up saying, with this kind of object lesson that reversals don't work, is that our oppositional politics are indeed to recode nature and culture.

But our recordings are going to have to be unwinding and rewinding, and decoding things, and recordings that again, and again, and again. Make clear to us the contradictions of race, sex and class in what gets to count as nature for whom and at what price.

the coding / decoding and recoding she mentions could be part of the Barthes two step signification, used in myth so the unwinding of yarn is the unpacking of a compressed set of signifiers and signified that is hidden inside a simple word, a concept or an image.

AN WE

Haraways mantra, as a magic spell, to unpack a myth?

"what gets to count as masculine, for whom, and when, and how much does it cost to produce masculinity at a particular moment in history, for a particular group of people".?"

"what gets to count as masculine, for whom, and when, and how much does it cost to produce masculinity at a particular time in history for a particular group of people?"

JAMES BOND

Agent 007

Gala Premiere Tonight
The Spy Who Was Lonely

ROS | PASSION
TECKEN | LAME → ROMANTISM
TECKEN

Language
MYTH

1. Signifier	2. Signified
3. Sign	
I SIGNIFIER	II SIGNIFIED
III SIGN	

I början av 1990-talet visades alla de tidiga Bond-filmerna på TV3, och min "Lossas Pappa" Stig var inte sen med att spela in dem alla på VHS. Så på sätt och vis växte jag upp med Sean Connery och Bond när jag innan min pubertet brytit ut ofta såg om filmerna.

Enligt mytologi forskaren Mircea Eliade (1959, s.41-42) var nästan alla handlingar som de arkaiska människorna utförde speglingar av handlingar som utfördes i dessa samhällen som ännu inte börjat skriva histori, utan levde i en cirkulär tid där varje dag, ~~och~~ varje år ~~var~~

~~upprepning av det föregående~~ (ELI-59) och varje generation var en upprepning av det tidigare p 55
~~samt en upprepning av det som guda och hjältar hade~~
samt en upprepning av den sakrala tiden, gudarnas tid (tiden före tiden). Under en upplevelse av en arkaisk handling, vilket kunde vara allt från fiske, jakt, måltider, krig och fortplantning "förflyttas" den som utför det ~~från~~ från profan tid till sakral tid, där hon enligt Eliade "är med gudarna" (p.41), "I evigheten" samtidigt som hon och gudarna tillsammans utför handlingen, och människan "blir till guden, eller hjälten". (maj-1991, s.41) skriver att enligt C.G. Jung står dikterna i samband med den verklighet som finns bortom det förnuftet kan uppfatta. Vidare, enligt Jung, skall dikterna ha mött "andar", "gudar" och "demoner, dessutom även att människan genom myter, och dikter, (som här används gajska liktydigt), genom ritualer och myter kan människan nå de djupaste nivåerna, där de arkaiska förebilderna, arketyperna finns, i det kollektiva omedvetna.

I vårt moderna historieskrivande samhälle har vi väl inte längre dessa uråldriga sätt att fungera på? Eller? Enligt (Hollis-2004, s.9) kan många saker i vårt dagens samhälle bli till myt för oss, både konst och populärkultur. Även Eliade (1959, s.42-44) frågar sig i vilken grad också vi är "arkaiska människor" När och hur framkallas eller aktiveras det arkaiska tänkandet hos oss? ~~När och hur~~ vilket får oss att uppfatta den nuvarande situationen som en arkaisk myt,

tex. det godas kamp mot det onda.--..

Bond var 60-talets hjälte
framför andra;

II

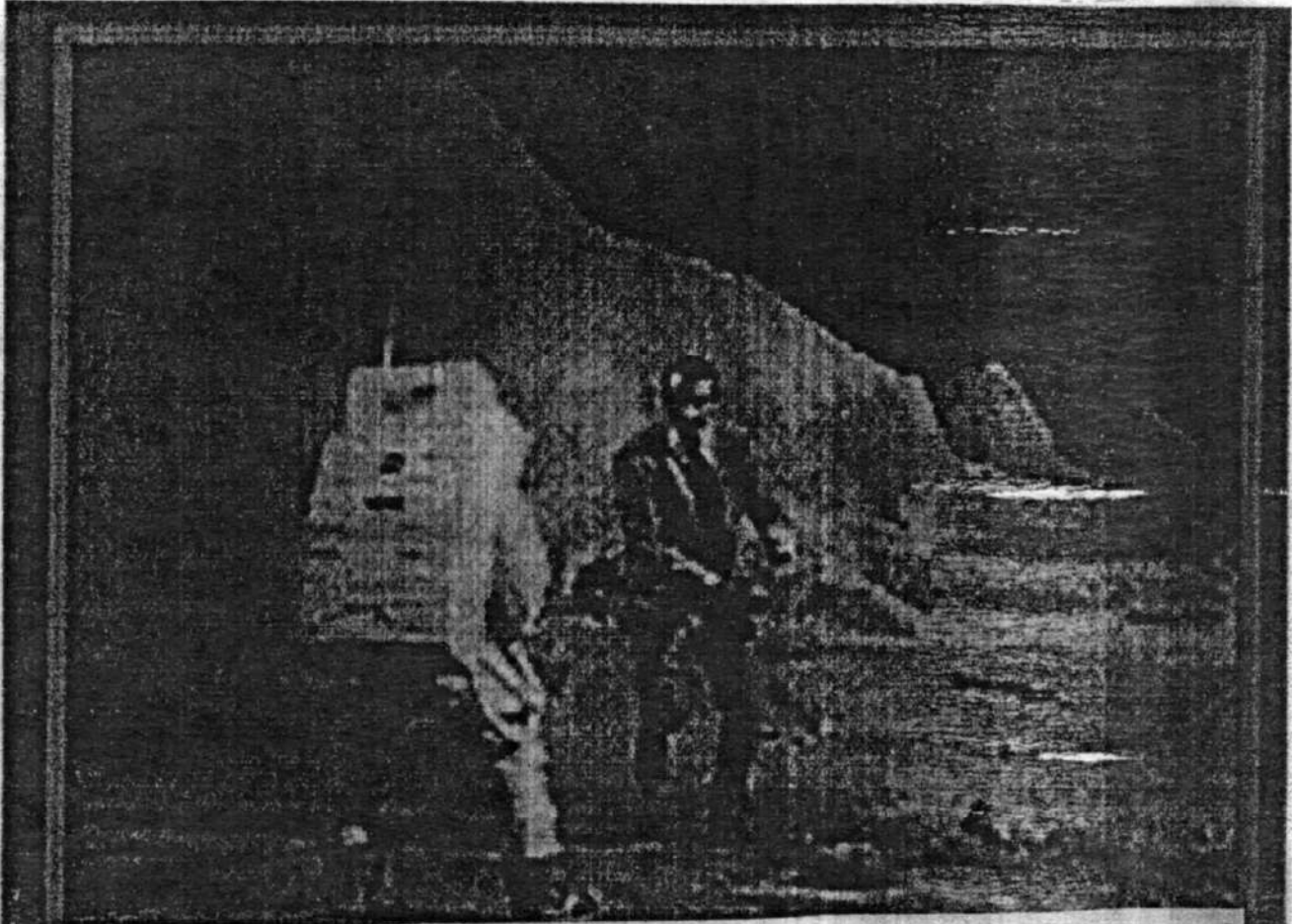
uppenbarade han sig överallt från morgontidningens bilannonser till kvällsstundens kondompaket. När Bonniers i sin Zebra-serie gav ut Flemings romaner på svenska 1965 är det också Connery som givit drag åt omslagets tecknade Bond-bild. Sean Connery är helt enkelt James Bond.

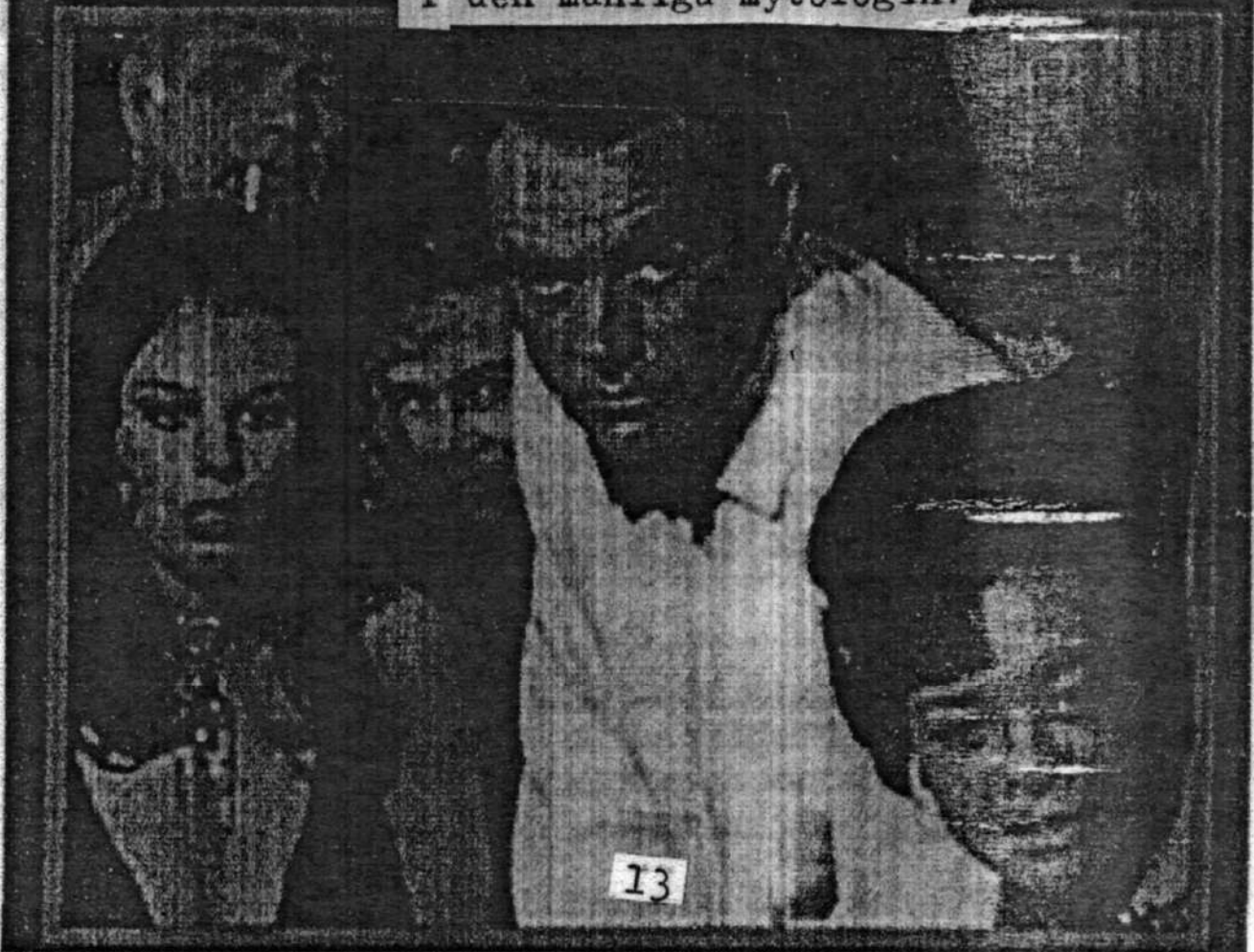
Metaforer och metanymier är enligt ~~JAMES~~ J. Lacan saker som vårt undermedvetna använder för att kommunicera och processa information. Metafor är liknelse, medan metanomy är en speciell sorts liknelse.

där tex. ett helt lands agerande beskrivs genom att säga att dess kung/pressident eller premiärminister gör detta. Något som det senaste året varit mycket viktigt i nyhetsrapporteringen kring Rysslands invassions (2020-2022) av Ukraina. Något som ofta omnämns som att "Putin" gjort det ena eller det andra, och vad kommer "Putin" att göra här näst. Till viss del kan ju dock handlandet av ett land med en diktator som styr med jämhands sägas vara diktatorns order, som sedan utförs av medborgare som till fullo lyder blint. Men detta antagande bygger på att medborgarna inte har någon egen agens, någon egen möjlighet att agera så som de själva vill. Något vi som människor alltid har argumenterar jag här för, trots att det kan inne bära att du kommer att dödas, att din familj kommer att mördas och vi alla utsätts för tortyr och våldtäkt. Men ändå, i teorin finns ändå alltid möjligheten att välja.

Vad jag skulle vilja fortätta skriva om är hur den metanomy, att kalla ett land för dess ledare, fungerar, alltså hur vår psykiska process, då vi tänker på världen fungerar, och huruvida den kan sägas vara arkaisk/mytisk eller om den kan sägas vara rationell/logisk? Och samt huruvida mönstret (om det nu sker omedvetet) att tillgripa metanomy för att förstå omvärden även gäller tillgripandet av andra arkaiska tankesätt, som att ~~den~~ (återigen omedvetet) se på situationen som att "ondskan" angriper "oskulden". Detta är helt nya tankar som jag först ~~testar~~ formulerar här. Tror du att det kan ligga någon ting i det?

Vid mitten av 60-talet är James Bond väl etablerad
i den manliga mytologin.

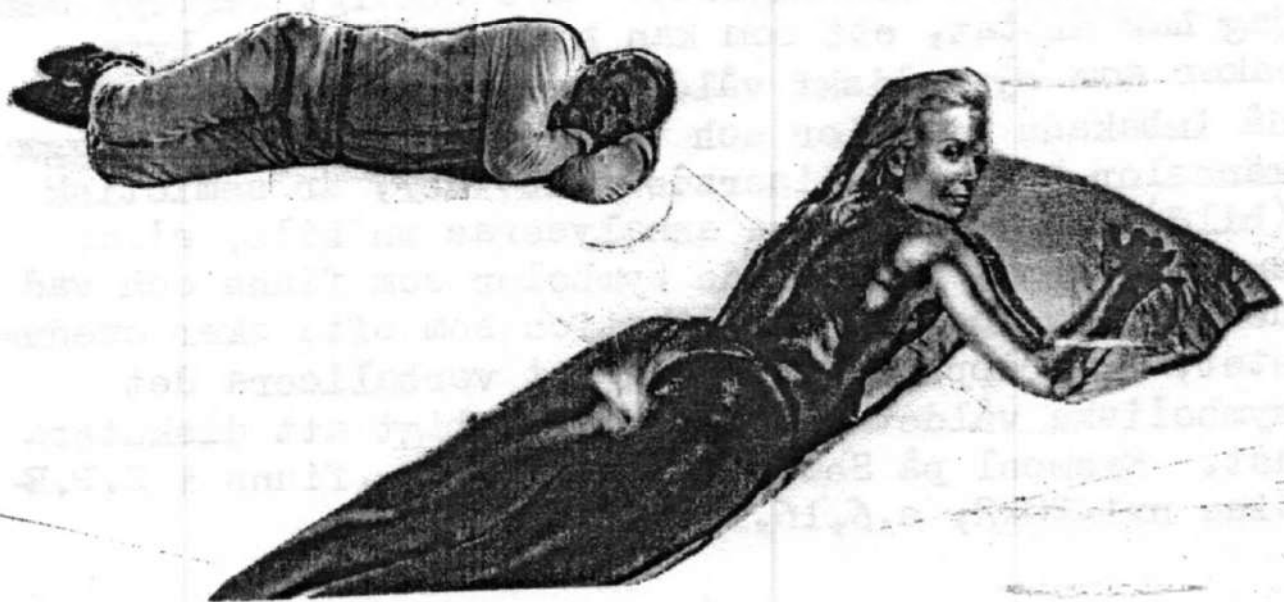
Innan jag läste Lacans texter och förstod hans ide om att metanomier är viktiga för vår omedvetna, ett omedvetet som styr våra känslor, känslor som skräck och rädsla som i sin tur kan påverka vår förmåga att tänka logiskt. Alltså att vårt undermedvetna i extrema situationer (overrides our ability to think logically) ta över kontrollen och stänger ner vår förmåga att tänka logiskt. Kanske kan andra undermedvetna processer startas av andra starka känslor, som attraktion, osäkerhet och andra känslor som sker med i vardagen. Kan det rent ut vara så att, om vi ponnerar att vi, som en man, en något blyg man går på en fest, kanske vi rent av blir så nervösa, i kombination med en viss berusning, att vårt undermedvetna tar över, och att vi som Eliade beskrev den arkaiska människan som såg nästa varje situation som en upprepning av mytiska hjältars äventyr, och om James Bond

är i Sean connerys gestalt är en av vårt samhälles mytiska hjältar, vars handlingar är sakrala, och vi själva som socialiserade i vårt samhälles kultur även har internaliserat 007s agerande i vårt omedvetna, hamnar i en situation när vår omedvetna tar över, kan vi då börja agera som Bond, smälta ihop med agenten och tappa vår egen agens? Bli en Agent i "manlighetens hemliga tjänst" vilket är titteln på Veronika Bäckmans essä, som vilken jag klippt ut ett par stycken ur för detta häfte.

Som tidigare nämnts dominerar media mycket av samhällets mytskapande. De symboler som de rådande ideologierna i samhället skapat blir mer och mer sanning och natur ju fler som accepterar dem.

Enligt Kimmel (2013, s.210-211) kan dagligen arkaiska känslor som stolthet, heder och integritet liksom självrespekt uppstå för en person som trivs med sitt arbete. På samma vis kan dessa känslor erodera då ens arbetsmiljö försämras vid tex. nedskärningar, eller än värre vid uppsägning. Någon som han menar kan vara en av förklaringarna till att det, liksom titeln på hans bok antyder, finns så många "Arga vita män",.. Män som förlorat sin självkänsla och sin heder.

(bou-18) den symboliska maktens trollkraft, är att den utlöser känslor, som är förprogramerade, genom socialisering, känslor som skam, blygsel, skuld, illskä, kärlek, respekt, omsorg (s.80, sv/p52 eng). Vidare (Bou-18, s135-141). För att underlätta använder jag nu ordet "arketyp" trots att jag inte tycker begreppet är så bra, ett annat ord kunde vara "roll/könsroll" inte håller 100. Arketypen Mannen/Fadern talar enligt Bourdieu "direkt till kroppen", till internaliserade, somatiserande latent ångest, och andra latent känslor den socialiserad kroppen bär på. (Bou) refererar till Virginia Wolfs bok "To the lighthouse", där Fadern i berättelsen säger 'det blir vackert väder i morgon'. På sid 81 (Bou-18) nämner författaren hur agorafobin, som en internaliserad kvinnlig åkomma verkar för att stänga ute kvinnor från "agoran" i bildlig mening, det vill säga säga den borgliga social sfären. Att torgskräck, skräck för det offentliga är en politisk, och psykisk och geusmässig ihoptrasling. Kroppen som känslornas hemvist blir mycket viktig, vilket innebär att politisk kamp inte kan vara enbart baserad på universell, rationell planering, utan måste var (embodied) förkroppsligad, (situated) situationerad liksom den måste förstå hur olika kunskapsområden är ihoptraslade (entangled). Ett viktigt verktyg som jag har nyttat, ett som kan hjälpa till att lyfta saker som symboliskt våld (Bou-18, s70-72) då inbakade symboler och tecken som väcker / trigger känslor hos socialiserade individer, är semiotisk (bild)-analys. I denna analyseras en bild, eller en situation, utifrån de symboler som finns och vad dessa kommunicerar, kommunikation som ofta sker omedvetet, på kroppar. Och genom att verbalisera det symboliska våldet kan det bli möjligt att diskutera det. Exempel på Semiotisk bildanalys finns i E.P.E Zine nr1.2022, s.6,16,17&41.

Nu vill jag ta upp spåret från där jag beskrev hur Kimmel sa att känslor av förlorad heder kan utlösas genom tex. förlorat arbete. Enligt Billigan (Gil-18b) s.25) honor is part of the family of dark emotions, enligt (Bou-18) är heder och virilitet viktigare för en känsla av mandom, (bland de kabylliska Berber som studien bygger på). Män måste leva upp till heder och virilitet, dels för sin maskulina självbild, men ännu viktigare för det "symboliska kapital" som en familj eller "ett hus" har. (s.99), det är en "hederns spel" där virilitet och våld används för att få ha hedern i behåll. (s.103) män investerar i spel mm. för att visa sin manlighet. Motsatsen mot heder är skam.

Enligt artikelförfattaren råder inga tvivel om att Connery är den man som borde betraktas som fulländad. Han beskrivs ännu en gång som myten personifierad: 'Kvinnor vill träffa honom, män vill likna honom.'

Metanomy och praktiken med syndaböcker, .. Enligt (Eli-59, s.57-59) kommer syndaboken från arkaisk tid då den sakrala tiden skulle förnyas, dvs. att eftersom tiden var cyklisk innan historia börjat skrivas så måste det ständigt upprepande året tvättas rent. Och liksom heder ofta måste tvättas ren i blod, eller åtminstone med våld, så måste också "demoner" drivas bort. Ett avlägsnande av kollektivets synder, en seremoniell rening, då alla synder lades på boken som sedan drevs ut ur samhället. Skulle samma logik kunna gälla även för när vi genom att kalla landet för ledarens namn, i metanomy, och om vi sedan bör

låter ledaren få bära kollektivets skuld då vi driver bort denne från samhället, har landet/samhället då gått genom en seremoniell rening?

Vilka tecken är det då som tillsammans skapar innehållet i myten om mannen? En genomgående trend i samtliga artiklar som analyserades var att skildra männen som om de kämpat sig fram till hjältestatusen. Ett av de mest framstående tecknen jag fann i analysen var därför det tecken jag valt att kalla "underdog" - personen som fått möta svåra motgångar.

Enligt Hollis-04 s.62 finns det två stora mytkretsar den ena, som i vårt samhälle har kodats manligt, kallas "the Quest", hjälten far på en resa och kommer tillbaka skadad med värde till kollektivet. Den andra, hos oss kodad kvinlig, Den stora rundeln, (the eternal retur). Liksom naturen dör på hösten för att uppstå på våren, liksom våra föräldrar dör föds också våra barn, genom att delta i detta, som vi skulle kunna kalla reproduktiva arbetet, liksom vi kan kalla det andra för "produktivt arbete", genom att delta i detta kan vi känna en mening med livet, signifikans. . I relation till E.P.E-zine nr4. 2022, Faderskap, Arketyper "Jordfadern" en mytisk figur som ingår i den stor rundeln.

Café använder sig av olika tecken för att fylla manlighetsmyten med innehåll. Ett av dessa tecken är sexualiteten. Heterosexuell och monogam

På olika sätt har myten om manlighet alltid handlat om erövranden. Det handlar i krigarens fall om territorier men det kan även handla om annat, som exempelvis kvinnor. För att klassas som en "riktig man" bör man vara heterosexuell, allt annat är avvikande. De män som Connell skulle kalla hegemoniska, det vill säga de män som media porträtterar som perfekta, visas ofta upp med fru och barn. De är med andra ord monogama. Exempel på en sådan hegemonisk man är just Connery som i artikeln porträtteras som både heterosexuell och monogam.

fotbollsproffs. Därtill var han bodybuilder, och reste för den sakens skull till London 1950 för att tävla om titeln Mr Universum.

Hitte text om heder/våld... Bou-18, Gil-08
gil-08 Gilligan, Carroll, David A. J. Richards
THE DEEPENING DARKNESS: Patriarchy, Resistance and
Democracy's Future

ISBN 978-0-511-46510-9

s.14 "kill teh young men. Thus, shame is, overcome, honor resored" i Aganemnon old myth.

s.14-15. Patriarkatet som identifierar med fadersfiguren somrepresentant för lag ordning och heder. Den enda föreländ de hedrar.r

s.15 I dramat med Atreus och Menelaus är kärnan att den patriarkala makten har förlorat kvinnan till en annan man, förlorar ansiktet, ofrar sina barn, i våld återupprättas manligheten och hedern.

s.16 Summerand kan vi säga att patriarkatet legitimerar traumatisk (disruption) av intima relationer och tillgrepp av våld för att återfå hedern.

25-s.26 Sonen som sakna intima band, identifierar sig med sin far och förfäder, en heder går i arv

Gil-18 (Darkness now visible)s.49

'skam är länken mellan mäns illska och våld"

007 with a licence to kill. 007 med rätt att döda. En rätt att döda måste vara mycket lockande för den man som behöver använda våld för att upprätthålla sin och sin familjs heder (Gil-18,s46)

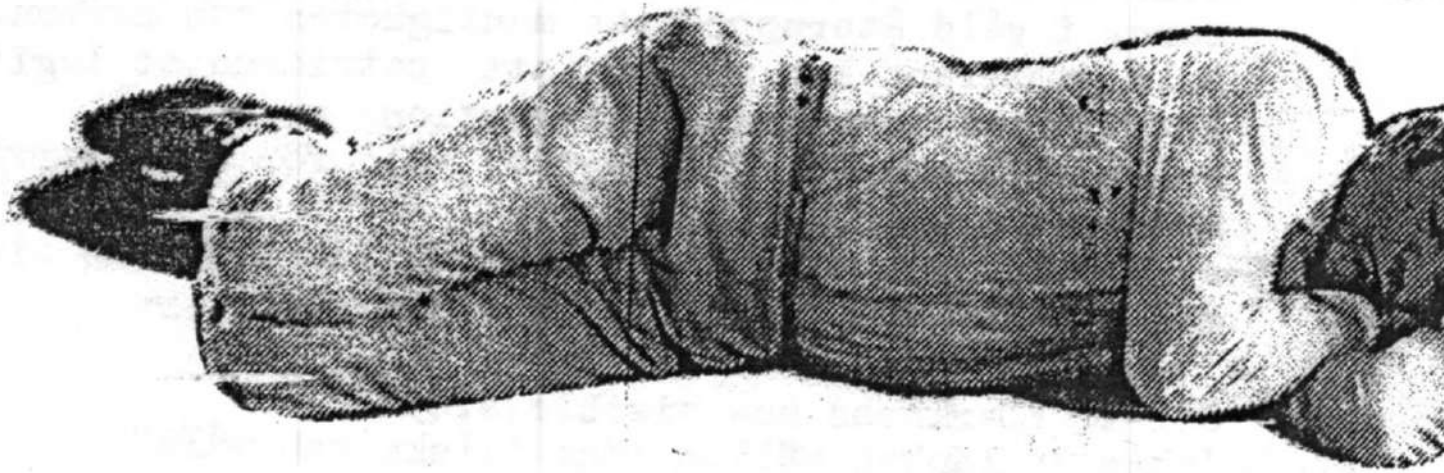
Iden att ha rätten att bära vapen är kodan mycket maskulin, något som bygger på att manlighet är att kunna försvara (sin heder) sin familj och sin heder not35. (Gil-18 s46)
Dessutom menar Gil attvapenlobbyn spelar på mäns skam, som kan besegras med (våld) rätt att ha vapen.

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

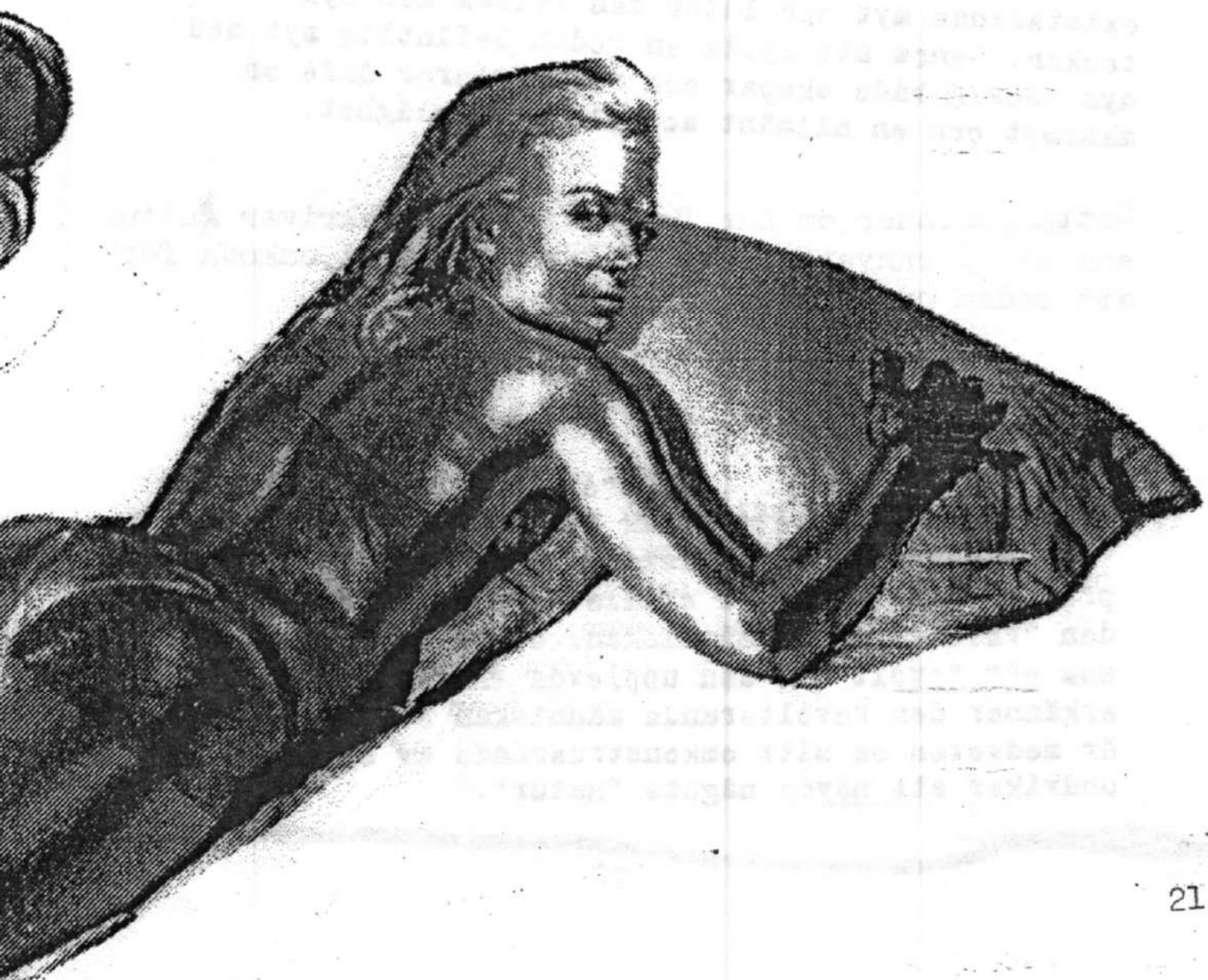

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

... ..
... ..
... ..

mellan grace och kraft får såväl myten om Bond som Connery att verka mer uppnåeligt. Det är i detta framställande den hegemoniske mannen, hjälten, föds. Cafés reporter tänder en hoppets låga för tidningens målgrupp och i och med det stärks och vidmakthålls en redan existerande myt. Till slut är det nog också just detta som Connery ytterst representerar: filmvärldens idag tryggaste och mest gångbara gestalt av gårdagens amerikanska mansideal. (...)

När jag undersöker slutsatsen med hjälp av Roland Barthes teorier avslöjas hur Café använder en redan existerande myt och låter den fyllas med nya tecken. Genom att fylla en redan befintlig myt med nya tecken både skapar och reproducerar Café en mansmyt och en allmänt accepterad manlighet.

Detta påminner om hur Donna Haraway beskriver kultur som ett garnnystan, som vi kan trasla ut, omkoda för att sedan nysta ihop igen.

Vidare menar Barthes att det trots allt finns ett språk som inte är mytiskt - "den producerande människans språk". 31 Denna producerande människa skulle även kunna benämnas den "revolterande" människan. Genom att vara den som gör revolt mot den upplevda verkligheten erkänner den revolterande människan sig skapa. Den är medveten om sitt omkonstruerande av språket och undviker att hävda någots "natur".

DONNA HARAWAY L/)_ 1987 video essay

critic is faced by a world that looks very much like tangled balls of yarn. Seems to me the cultural

And that one way to approach the situation is to pull on a thread, and begin to untangle the ball of meanings, and begin to trace, through one thread, and then another, what gets to

count as nature, for whom, and when, and how much it costs, to produce nature at a particular moment in history, for a particular group of people.

What gets to count as Nature, for whom, and when, and how much it costs, to produce Nature at a particular moment in history, for a particular group of people.

For a particular group of people. For a particular group of people. For a particular group of people.

Som Barthes uttrycker det är den producerande människans språk från början till slut ett politiskt yttrande och inte, som myten, ett politiskt yttrande som övergår till natur.

b

Själva definitionen av bond-myten innehåller olika och i sig motstridiga delar. Bond är både hotfull och sofistikerad, vilket skiljer efterkrigstidens manlignetsideal från det innan denna tidpunkt i historien. Fram till andra världskriget var det i princip bara hjälten, exempelvis Tarzan. Bond representerade en ny myt och en ny hegemoni - krigaren utmanades av den mer sofistikerade och intelligenta mannen.

Till skillnad från Tarzan var Bond en mer tilltalande hjälte på grund av att han hela tiden lyckades balansera sina hårda sidor med sina mer mjuka sidor.

Tarzan myten tolkar jag som en form av skapelsemyt, en form av ny pseudo-skapelsemyt efter att Darwin påstått att människan(mannen) inte allt var son till Adam utan istället en apa. Och Tarzan trots att han var en Adlig apa tolkar jag myten om tarzan med i jangern Biologisk/ursprungsmyt. Bond däremot tolkar jag mer som en produkt av mannens vilshenhet i samhället, i staden, i det konsumistiska (kvinnligt kodade) sfären. Hur kan en man köpa sig manlig? Den frågan svarar Bond-myten på för mig.

Det verkar som att hegemonin kan förändras men inte klara av en helt ny mansroll - Tarzan är fortfarande en del av hegemonin men kompletteras med Bond.

Enligt R.W. Connells

Con-05, s.37 Hegemoni betyder inte total kontroll...
... observations show that these relationships constructing masculinity are dialectic; they do not correspond to the one-way causation of a socializing model. Vidare beskriver Connell i en YouTube-video jag inte kommer ihåg adressen till att: Maskulinitet har med plats och klass att göra, liksom de alltid äri är i förändring.

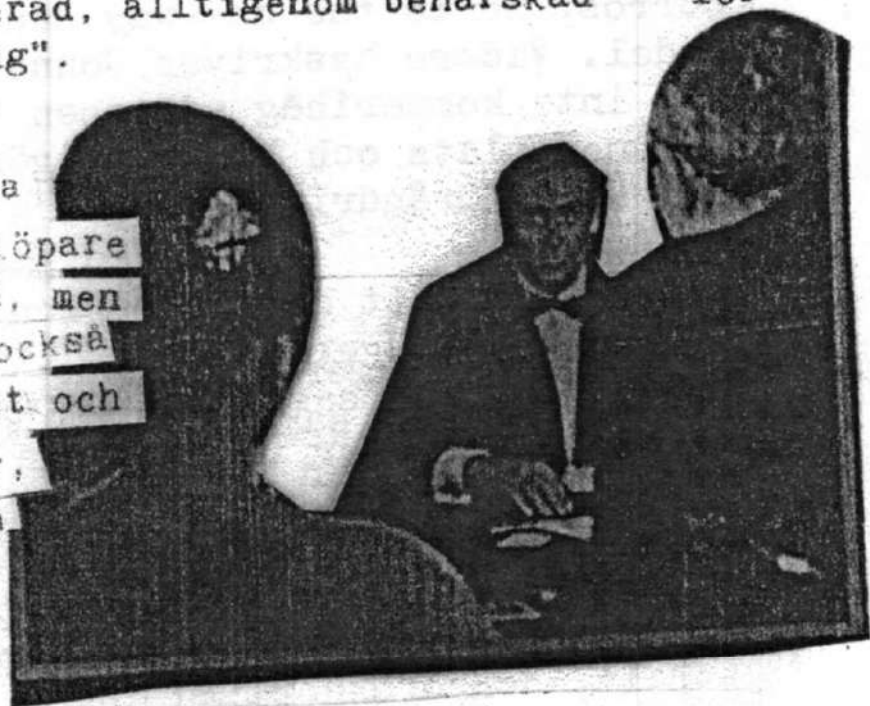
Vad jag vill komma fram till tror jag är att det inte finns en hegemoni, en mansmansmyt som agerar genom alla, utan i vårt mycket splittrade ~~och~~ samhälle där vi konsumerar väldigt olika berättelser (myter) via böcker, filmer och diverse olika online video-streaming-tjänster, kan vissa myter börja resonera (alltså vibrera i takt) med olika personer, beroende på deras position, stad-landsbygd, arbetarklass-medelklass queer-strait, och oräknerliga andra. En ~~värre~~ gammal vän till mig skulle jag säga är närmast en karbonkopia

av Bondmyten, främst fetishiseringen av prylar, bilar, märkeskläder etc. . Medan jag själv starkast har identifierat mig med Crusoe-myten, om mannen som ensam klarar av att bygga och skapa allt på sin issolerade ö.

James Bond provar nya livsstilar och i dessas förlängning en ny mansroll. Det är här inte fråga om någon enkel avspeglning; texterna uttrycker inte endast den omgivande verkligheten utan bearbetar också denna, artikulerar och ifrågasätter.

Casino Royale är titeln på Flemings första Bond-roman. Denna handlar mycket om spel och spelande, liksom även Flemings övriga böcker om Bond. Sida upp och sida ned redogörs för reglerna i baccarat. Den centrala scenen är förlagd till ett spelbord. Bond besestrar den sovjetiske agenten i spel och bokens fortsatta handling är avledd ur denna händelse. Agenten går under täcknamnet Le Chiffre, Siffran, och han är en skicklig spelare, kall, kalkylerad, alltigenom behärskad - "ler sällan, skrattar aldrig".

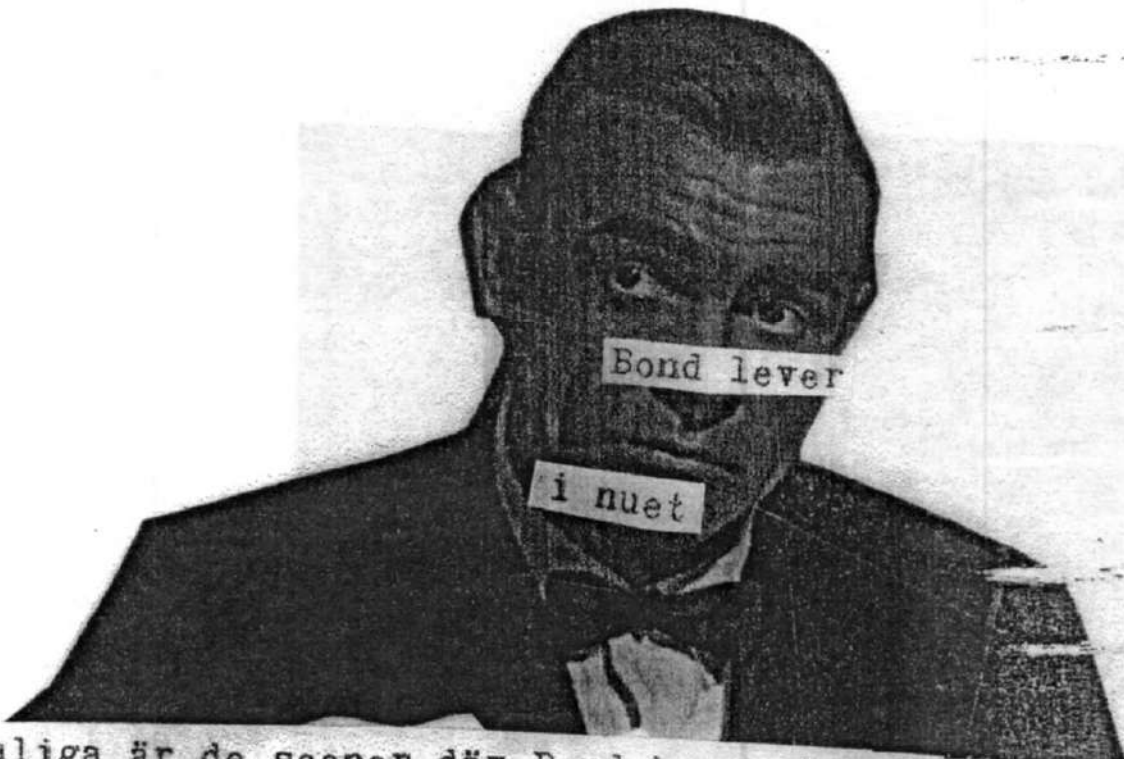
av den byråkratiska
Han framstår som en utlöpare
en skicklig spelare, men
sovjetstaten. Bond är också
han blandar spontanitet och
han spelar mer på gehör,
existensen av tur och
beräkning.

"Tur måste antingen accepteras med en axelryckning eller utnyttjas till det yttersta. Men den måste uppfattas och erkännas för vad den är och inte sammanblandas med en osäker värdering av oddsen, ty den stora dödssynden vid allt hasardspel är att förväxla dåligt spel med otur. Och turen i alla dess yttringar måste älskas och inte fruktas."

Samtidigt gäller det att kallt beräkna oddsen, inte bara i spel utan också, i överförd bemärkelse, "i allting". Livet ter sig för Bond som ett spel och världen som ett jättelikt kasino där personer i smoking och aftonklänning smuttar på sina drinkar och gör sina insatser, mer eller mindre smart. Bond spelar inte för att ta hem vinsten utan i sista hand för spelets skull. Det är "lustfyllt" att spela. 261

Otaliga är de scener där Bond begrundar menyn och gör sina beställningar som om varje måltid och varje drink vore den sista, vilket de ju i princip också är i Bonds farofyllda liv. — det hör liksom till spelets regler.

Ögonblicket accentueras.

Den brittiske sociologen Zygmunt Bauman ser i spelaren en av "den postmoderna tillvarons typer." I spelarens värld finns ingen överordnad moral. Stor vikt fästs istället vid de drag spelaren gör. Det gäller helt enkelt att vara smart, det vill säga gissa sig till motståndarens drag och föregripa dessa. "Spelarens värld är en värld av risker."

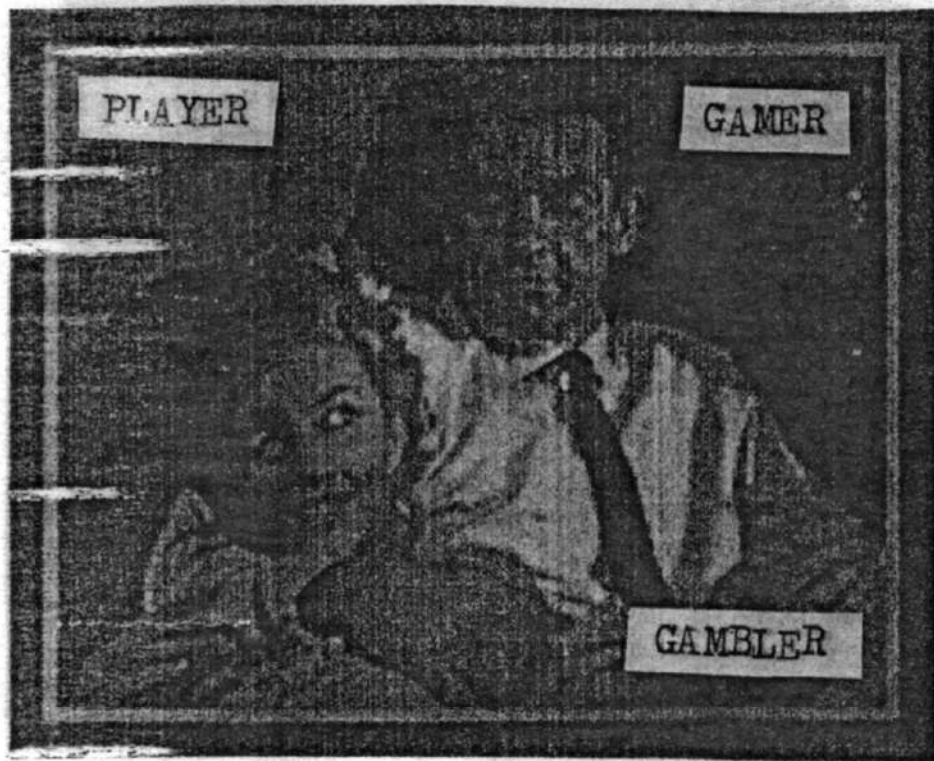
Den som sig i spelet ger
han får spelet tåla. Bristen på överordnad moral gör
att tillvaron sönderfaller i en rad händelser, en rad
enskilda spel som inte behöver ha så mycket med
varandra att göra enligt Bauman.

Spel ger heller
inget utrymme för medkänsla.

Bond utvecklar i sin egenskap av spelare en konsumistisk livsstil, där vardagens ting omges av en aura av sensualism och lust. Att tända en cigarett blir en ritual där tändare och cigarett närmast framstår som fetischer.

Bond konsumerar märkesvaror där märket inte i första hand markerar kvalitet utan stil, en upptagenhet av yttre åthävor och attribut som om personligheten satt i tingen, en programmatisk ytlighet.

Det var en Bentley Mark II Continental, som någon rik idiot hade ränt in i en telefonstolpe på Great West Road. Bond hade köpt det som var kvar för 1 500 pund och Rollsfabrikanterna Sidan 20 hade riktat ramen och satt in en ny motor, en Mark IV med en kompression på 9.5.

*Plas
selfmade
West*

till Mulliners med 3 000 på fickan, vilket var exakt hälften av hans återstående sparkapital, och de hade sågat av den misspydande toppen och trollat fram en robust sportcabriolet med två bekvämt inskålade fåtöljer i svart läder. De hade vidare lackerat den i en maskulin, slagskeppsgrå färg och låtit sadelmakarna göra hela inredningen i svart saffran. Nu gick den som ett urverk och Bond dyrkade sin bil mer än han skulle ha dyrkat alla sitt stormiga livs älskarinnor, lagda på rad - om ett sådant arrangemang skulle ha varit genomförbart. Slut indragen text

Det är som om vi bevittnade födelsen av en ny individ och i realiteten är gränsen mellan ting och person i Bonds värld ofta utplånad. Tingen är levande - om reglageknapparna heter det i samma roman att de smektes som om de varit "de erogena zonerna på en kvinnokropp" - och människorna blir ting som kan läggas "på rad". Bonds fetischism är könsbestämmd; tingen framstår som antingen manliga eller kvinnliga.

Denna upptagenhet av ting kan också ses ur ett mer existensiellt perspektiv. Efterkrigstidens västerländska människa lever i en värld dominerad av alltfler ting, en värld som skulle bli helt överskådlig om den inte strukturerades enligt vissa principer. Bond ger tingen mening, upphöjer vissa, förkastar andra och upprättar därmed en tingens hierarki som fungerar som ett slags kosmologi. Samtidigt blir han ett språkrör för tingen, en tingens ombudsman. Han ger liv åt tingen som i sin tur ger liv åt honom, en symbiotisk relation som karakteriserar det konsumtionssamhälle som växer fram.

Skurken har utsatt Bond för den på 50-talet så vanliga elektriska tortyren mot genitalierna och Bond ser ännu inte erövrat hjältinnan, fruktar att han inte skall gå i land med uppgiften. Uppdrag och uppgift sammanfaller så att den efterlängtede herdestunden med hjältinnan, Vesper Lynd, även den framstår som ett kraftprov han ålagt sig. Det är Bond helt klar över. Han vill ligga med henne dels, säger han, därför att han åträdde henne, dels därför att han "ville sätta sin hopplappade kropp på ett avgörande prov". Prestationskravet följer honom in i sängkammaren och delar upp upplevelsen i "fulländade" och "mindre fulländade" samlag. Upplevelsen tillåts aldrig vara sig själv nog, den är hela tiden insatt i en erotisk strategi, en kamp om herraväldet.

Situationen innebär att mannen definierar den kärlek som till sin natur är gemensam. Bonds kärlek är alltid inriktad på samlag och har som sitt mål ejakulationen. En mer skall vi säga utspridd kärlek är honom främmande; en kärlek utspridd över kroppen och inte fixerad till ben, sköte och bröst, en kärlek utspridd över tiden och inte belöningen på en utförd handling, kort sagt en ömhet som för den skall inte behöva vara osinnlig utan tvärtom kunde uppfylla fler binner än dem Bond förmår aktivera. Bond är inte sensuell, vi vet har att göra med att sensualismen genom sin gränslöshet innebär ett hot mot de prestationer han har att utföra.

Det är också en mycket målinriktad sexualitet som Bond uttrycker. Den skiljer sig därigenom inte så mycket från hans övriga verksamhet i tjänsten. Erotiken är en form av uppdrag och som sådan märkt av lönearbetets begränsningar och förbud, såvida den inte är semester

COND HAND

5.--

De erotiska förvecklingarna är alltså på intet sätt underordnade huvudhandlingen utan en del av denna. Kvinnan är agent också i den bemärkelsen att hon är ett handlande subjekt.

Man kan säga att Bond i sina böcker är ute i två uppdrag, det ena förmedlat av M, skickad för Secret Service, och det andra självpataget. Han skall bekämpa imperiets fiender och samtidigt försvära mannens position.

När han vaknar upp
ur medvetlösheten har han
förlorat sin sexuella lust.

Befriad från prestationskrav,
erotiska och sådana som hänger samman med hans tjänst,
kan han inte räkna sig på att leva, omfattad av en
villkorlös systerlig, kanske moderlig, kärlek.

M är chefen för Secret Service. Men han är så mycket mer. Det är han som sätter igång handlingen.

M styr Bond genom en blandning av kärv omsorg och hot om bestraffning.

Det finns en uppenbar oedipal dimension i Bonds förhållande till M, påpekad av Tony Bennett och Janet Woollacott i ett innehållsrikt arbete, Bond and beyond, The political career of a popular hero

Bond är agent, en som agerar, handlar.

Men det är M som dirigerar dessa handlingar.

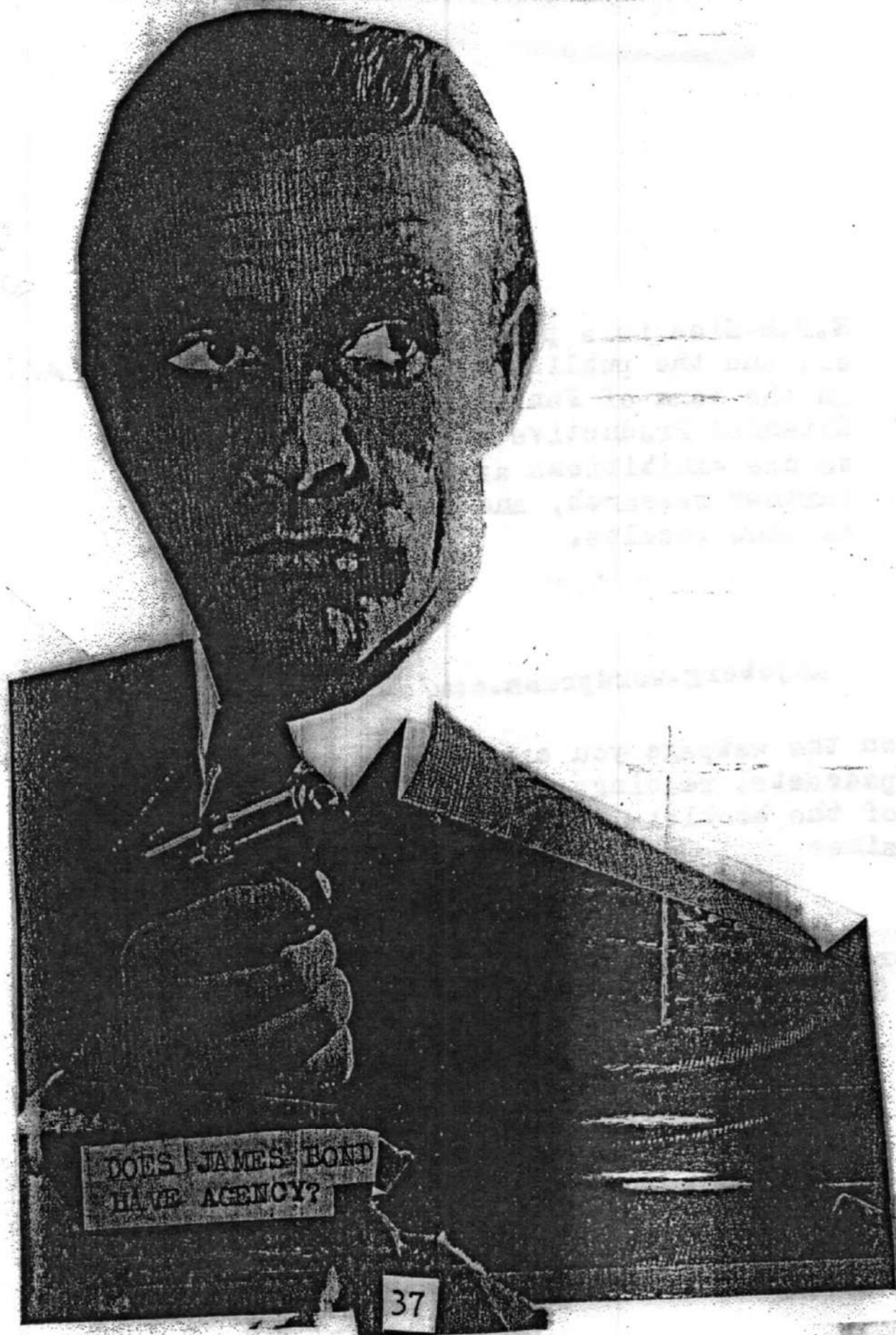
tidens överordnade ordning Bond söker undslippa, den ordning som gör moraler meningsfulla och initierar de uppdrag vilka Bond har att underordna sig för att leva vidare som mytisk gestalt, som 007. Att leva ett mytiskt liv är uppenbarligen ansträngande, att ständigt tvingas skapa en roll när man innerst inne bara vill finnas till. Likt Don Juan tycks Bond vilja slippa ut ur berättelsen. Mordförsöket på M är ett försök till mord på den mytiska ordning som håller fast Bond i berättelsen och får honom att bryta upp från den söderhavssö där han kunnat leva som i paradiset.

Man kan också se konflikten mellan Bond och M som en motsättning mellan två mansroller, en traditionell och en ny. M har ett livsprojekt i vilket han inordnar sitt liv. Hans ansvar gäller inte endast det senaste uppdraget.

Vad som skiljas är, kan man i detta perspektiv säga, den hållning som efterkrigsungdomen kommit att inta, en hedonistisk revolt mot traditionell plikt-moral förenad med en starkt accentuerad konsumism, en hållning som i takt med kommersialismens utveckling kommit att bli normgivande även för andra åldersgrupper: ungdomen som ideal. James Bond

vår tid behöver sina myter.

Regelbundet i varje bok låter han på en av de första sidorna kalla upp Bond för att ge honom det uppdrag de fortsatta sidorna handlar om. Dessförinnan är Bond lealös, liksom en docka innan trädarna spänns.

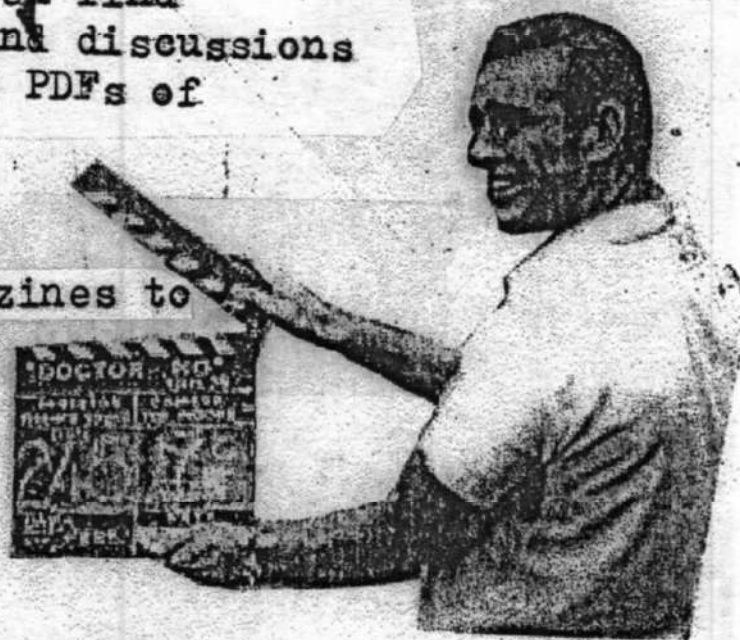
Diskutera i smågrupper...

E.P.E-Zine is a platform for the creation of, and the publishing of Artistic Research in the form of Fanzines. E.P.E means: Extended Productive Exhibitionary, meaning to use exhibitions as a place for further research, and not just a place to show results.

asjoberg.wordpress.com/e-p-e-pod

on the webpage you can find podcasts, readings and discussions of the booklets, and PDFs of zines

translations of the zines to Swedish and English

Källor

Amb-90 Mansmyter en paradox 1:a ed ISBN 917054638x

Amb-01 Mansmyter James Bond, Don Juan, Tarzan,... 2 ed
...och andra grabbar. ISBN 91-7324-739-1

(Bar-07) Barthes, Mytologier. ISBN 978-91-7924-209-1

(Bar-91) Barthes, Mythologies. Library of congress nr:
75-185427

(Bou-18) P. Bourdieu, Masculin Domination
ISBN 978-91-7173-559-1

Veronica Bäckman

(bäc-11) I manlighetsmytens hemliga tjänst
<https://5dok.org/document/905prerk-i-manlighetsmytens-hemliga-tj%C3%A4nst.html>

(con-05) R.W. Connell
ISBN 978-0-520-24698-0

Masculinities

(Eli-59) Mircea Eliade, Cosmos and History: the myth
of the eternal return. Harper Torch Books New York

(Gil-18) Gilligan, Snider
ISBN 978-1-5095-2912-4

Why does Patriarchy
persist?

(Hol-04) James Hollis, Myten i våra liv
ISBN 9789-1707-50847

(Kim-13) Micheal Kimmel, Angry white males
Isbn 9781-5685-86960

(May-91) Rollo May, The Cry for Myth
ISBN 978-0-393-24077-1

(Riv-97) Riviano, Myternas funktion i samhället
ISBN 9789-1876-80861

E.P.E-Zine is a platform for the creation
of, and the publishing of Artistic Research
in the form of Fanzines.

